

דרך הדי"ק

מתורתו של האדמו"ר רבי יאשיהו יוסף פינטו שליט"א

שבט סוכות | גיליון 46 | י"ד תשרי התשפ"ד

סעודה ראשונה

ולכן הקפידו החכמים על כבודם, כי יש להם בזה סיוע לעבודת ה' ולכן מי שבורח מן הכבוד והוא במעלה יתירה מרכבה למידת משה רבנו, שהיה ענו מאוד מכל האדם, צריך שמירה יתירה מהקליפות ולכן הכבוד רודף אחריו כי זה לטובתו.

ועל פי דברים קדושים אלו יובן, מדוע יתרו כאשר בא למדבר, ביקש ממש רבנו שיצא לקראתו ופה מוצאים יתרו שהיה צדיק, דורש כבוד שכל ישראל יצאו לקראתו, אלא על פי דברינו, יתרו ידע שכל כוחות הטומאה יוצאים להילחם בו ורצה כוחות שיעמדו איתו להינצל על ידי הכבוד שיצאו כולם לקראתו, שיוכל להתמודד עימם.

וכך תובן הגמרא (סוכה מא:): ומעשה ברבן גמליאל ורבי יהושע ורבי אלעזר בן עזריה ורבי עקיבא, שהיו באין בספינה ולא היה לולב אלא לרבן גמליאל בלבד שלקחו באלף זוז. נטלו רבן גמליאל, יצא בו ונתנו לרבי יהושע וכו'. ומדוע קנה רבן גמליאל אתרוג בסכום כל כך גדול, אלא ללמדנו שכוח ההידור וההשקעה במצוות, נותן כוח להרחיק ולהסיר את כל כוחות הטומאה וכל החיצונים והמזיקים.

ולכן כוח החג הקדוש הזה, אשר ממנו שואבים את השמחה לכל השנה כולה ועוד דברים נשגבים הטמונים בחג הקדוש הזה, משיגים אחרי שבכוח הארבעה מינים עם חיבוב וכבוד המצוות, מזיזים וסוללים את הדרך לקדושה ולטובה לשרות ולחול על האדם. ולכן עלינו לדעת שככל שמהדרים ומכבדים את המצוות, נותנים להם כך לסלול את הדרך ולעלות מעלה מעלה. ובכוח חג הסוכות לסלול את המסילה בית אל, בלי מזיקים וחיצוניים.

לכן נכניס החג בחיבוב מצוות ה', וכבוד לתורתנו הקדושה וכבוד לתלמידי חכמים. והיום הקדוש הזה ערב חג הסוכות, יש עניין מיוחד ליתן צדקה לעניים, והצדקה הזאת היא חלק מסלילת הדרך האמיתית ודחיקת החיצונים ודחיקת הכוחות הרעים מחיי האדם. ובכוח הגדול הזה נבנה מסילות לשמיים נקיים מכל רע, ומושפעים בטוב ובחסד וברחמים. ובע"ה בכוח הטוב הגדול המושפע בימים אלו, יבוא טוב ויקבל טוב מטוב

ההידור וההשקעה במצוות נותנים כוח להרחיק ולהסיר את כל כוחות הטומאה וכל המזיקים

יסוד גדול זה, אנו כותבים אותו באימה ויראה גדולה בערב חג הסוכות, ומבקשים מהקב"ה שישפיע שפע וברכה מכל העולמות, בזמן ששערי שמיים פתוחים והכוח להשפעה לכל ימות השנה גדולה בימים מיוחדים אלו. הנה הגמרא (סוכה לז:): אמר רבי יוחנן, מוליך ומביא למי שארבע רוחות שלו, מעלה ומוריד למי שהשמים והארץ שלו. במערבא מתנו הכי, אמר רבי חמא בר עוקבא, אמר יוסי בר חנינא, מוליך ומביא כדי לעצור רוחות רעות, מעלה ומוריד כדי לעצור טללים רעים ע"כ.

הנה מובא ברבותינו הקדושים, שחייב האדם להיות טהור ומזוכך בשעת נטילת הלולב ואם לא, נשבית המצוה על ידי הקליפות והמה הרוחות רעות וטללים רעים. והנה בכדי להבין עומק ההידור שחייבים להדר במצות ארבעת המינים והכבוד הגדול שרוכשים ומשקיעים בארבעת המינים, צריכים להבין יסוד גדול.

מצאנו כאשר נפטר אדם, יש עניין גדול לכבד את המת. והרי קשה מדוע צריכים לכבד מת? הוא מת, מה יעלה ומה יתן למת, שמת ונמצא בעולם העליון כבוד שמכבדים מת, הוא בעולם האמת. מה עוזר בעולם האמת מה שמכבדים מת בעולם השקר, בעולם המדומה?

אלא יסוד וסוד גדול צריכים לדעת, שלכבוד המת יש כוח ומעלה גדולה מאוד, כי כאשר נותנים כבוד למת אין החיצונים יכולים לשלוט עליו ובורחים ממנו, לכן כבוד המת הוא טובה גדולה לנפטר. וזהו עניין ההספדים וכל מה שנוהגים כבוד גדול בנפטרים, עוטפים אותם בגדולה וכוח, שהחיצונים פוחדים להתקרב לנפטר ולצער אותו.

ועל פי זה כאשר אדם מכבד את המצוה ומהדר בנוי והידור, הרי זה כבוד למצוה וזה מבריא ממנו הקליפות, הרוחות וטללים רעים. ובמה שמחבב הלולב ומנענע אותו, מבריא אותם מן הלולב. וכאשר האדם מקיים מצוה זו בפאר והידור, יש בה סגולה וכוח שמירה לאדם המקיימה לעצור הרוחות רעות וטללים רעים מכל המצוות שעושה. לכן כתבה התורה מצוות הידור באתרוג (ויקרא כג, מ) "וְלִקְחֶתֶם לָכֶם בַּיּוֹם הָרִאשׁוֹן פְּרִי עֵץ הָדָר" והוא גם מעבב המצוה, כי מההידור של לולב יש תועלת לכל המצוות.

ומיסוד קדוש וגדול זה נלמד, דכאשר נותנים כבוד לתלמידי חכמים, הרי מברחים מהם החיצונים, והוא קל וחומר מהכבוד שנותנים למת. וכיוון שאמרו חכמינו ז"ל (סוכה נב.) כל הגדול מחבירו יצרו גדול הימנו, ועוד אמרו שהיצר הרע מניח עכ"ם ומתגרה בהן בישראל ובתלמידי חכמים יותר מכולן, לכן נצטוו ליתן להם כבוד כדי שתהיה להם בזה שמירה מכוחות החיצונים.

סרקו את הברקוד החדש והצטרפו לקבוצה של כבוד האדמו"ר רבי יאשיהו יוסף פינטו שליט"א

הלל הזקן היה אומר אם אני כאן הכל כאן (סוכה נג.) אם אני יודע מה התיקון שלי ולא מסתכל על האחר ולא אכפת לי מהאחר, אכפת לי - אבל אני לא מנסה להעתיק אותו או לכעוס עליו או לריב איתו או להיכנס למה שהוא עושה, לרצות לעשות כמוהו או לרצות שהוא יעשה כמוני אם אתה נכנס לשם כל חי"ך יהיו מרו. אדם צריך לדעת שלכל אחד יש את המסגרת שלו שהקב"ה נתן לו וכל אחד נולד לעולם הזה עם הכלי עבודה, המידות, המעשים, הדחפים, התיקון שזה התיקון שלו, הוא לא יכול לעשות כמו השני והוא לא יכול לעשות כמו השלישי, הוא יכול לעשות כמו עצמו.

מתי שתנסה לעשות כמו כולם אתה תישאר מתוסכל כי אתה לא אחרים, אתה עצמך, אם אני כאן הכל כאן, אם אני יודע מה התיקון שלי הכל כאן אז כל התיקונים הם שלמים ומושלמים.

הפירוש אינו נחשב הלימוד כלל.

ההשפעה של הסוכה על האדם

אדם צריך לדעת כל תורה שבכתב, קריאת התורה קריאת תהלים, קריאת ספר דברים, עצם זה שהאדם גורס הוא כבר מקבל שכר על כל קריאה אפילו בלי הבנה. תורה שבע"פ, אדם שלומד גמרא הוא כבר צריך להבין מה שהוא לומד וגם אם הוא לא מבין הוא יקבל על זה שכר, כי לעתיד לבוא כשהמשיח יבוא או כשהאדם עולה לשמיים, כל הדברים שלמד ולא הבין בעולם הזה מסבירים לו אותם בבית דין של מעלה.

צריך לדעת שהמעלה של הסוכה היא מעלה מיוחדת ביותר, כל מצוה שהאדם עושה האדם צריך להתכוון לעשות את המצוה. אבל בסוכה גם אם האדם לא התכוון לעשות את המצוה, הוא מקבל שכר וזה משפיע עליו השפעה עצומה. וכך כל דבר של קדושה, דברים של קדושה אפילו שאדם לא תיכנן לעשות אותם, עצם זה שהוא בתוך הדברים שבקדושה יש להם כוח והשפעה גדולה על האדם.

אבל בכל אופן, אדם שנכנס לסוכה גם אם הוא לא מבין, השכר שהוא מקבל הוא שכר גדול ביותר, לכן יש כוח גדול בעצם ההימצאות בסוכה והשפעה רוחנית גדולה ביותר.

כמו שהמדרש מספר (בר"ר סה, כב) על יוסף משיתא, מתי שהרומאים החריבו את בית המקדש הם רצו שיהודי יכנס ראשון לבית המקדש לבזוז את בית המקדש ואחריו יכנסו כולם. אמרו לכל היהודים מי רוצה להיכנס ראשון לבית המקדש והדבר הראשון שהוא ירצה לקחת שיקח, אבל שיוביל את כל החיילים הרומאים. היה אדם שקראו לו יוסף משיתא שהיה רשע גדול ואמר לרומאים שהוא יעזור להם להיכנס, הלך יוסף משיתא בראש החיילים הרומאים והתחילו לבזוז את בית המקדש, ראה שם את המנורה ולקח אותה ויצא.

מתי שיצא, אמרו לו הרומאים המנורה זה דבר חשוב לאנשים חשובים ואתה לא מספיק חשוב, אל תיקח את המנורה תיכנס שוב ותיקח משהו אחר. אמר להם יוסף משיתא לא די שהכעסתי לאלהי פעם אחת, אלא שאכעיסנו פעם שניה? אני לא נכנס. אמרו לו הרומאים שאם לא יכנס יהרגו אותך, אמר להם שיהרגו אותך והוא לא יכנס שוב, אומרים חז"ל שהרגו אותו ביסורים גדולים ולא הסכים להיכנס.

שואלים המפרשים מאיפה היה לו כוח לעמוד ככה בעינויים, הרי כבר הוא בגד בהשם ונכנס ועזר לרומאים להיכנס, אז מדוע בפעם השניה לא רצה?

אלא עונים המפרשים, פעם אחת שנכנס לבית המקדש השפיעה עליו כבר השפעה גדולה לחזור בתשובה, הכוח של הסוכה משפיע כמו ההשפעה שהייתה על יוסף משיתא כשהיה בבית המקדש. אפילו שאדם לא כיוון ולא חשב ולא כלום, בפעם הראשונה שכבר נכנס לסוכה יש לסוכה השפעה חזקה ורוחנית על האדם שאין לה שני. כך גם בכל דבר של קדושה, גם אם האדם לא תכנן יש לו שכר גדול.

אבל בלימוד התורה יש הבדל גדול, אדם שלומד תורה שבכתב גם אם לא כיוון מקבל עליה שכר, אדם שלומד תורה קורא תהלים או נביא גם אם לא כיוון, מקבל שכר. בתורה שבעל פה אדם צריך לכוון לפני שהוא לומד ולהבין מה שהוא לומד, כי אם הוא לומד בלי לכוון, יש בעיה בלימוד הזה שהוא לומד וכך מובא בשו"ע הרב (הל" ת"ת) שאם מוציא בשפתיו אע"פ שאינו מבין פירוש המילת מפני שהוא עם הארץ, הרי זה מקיים מצוה ולמדתם. במה דברים אמורים, בתורה שבכתב. אבל בתורה שבעל פה, אם אינו מבין

המצפן שלך למוסריות
משנה תורה-למצוא את דרך האמת

לקבלת הספר: 03-792-2548
חפשו: ספר הישועות - ספר דברים G

שאלה:

כבוד הרב, אדם שמרוויח ומעשר לשיבות ותלמידי חכמים וההורים שלו לעומת זאת אינם בגדר של תלמידי חכמים אך זקוקים יותר מזה, מה טוב ביותר עבורו לעשות?

תשובה:

אדם צריך לעזור לאביו ולאימו לתמוך בהם, וגם לתמוך בתלמידי חכמים. ייקח חלק ויעזור לאביו ולאימו ויעזור לתלמידי חכמים, אי אפשר להזניח את אבא ואמא, אבא שילד את האדם, אמא שילדה לאדם. אדם חייב לעזור לאביו ולאימו. אחרי שהוא עוזר לאביו ולאימו יעזור לתלמידי חכמים.

שמחה אמיתית בחג הסוכות יכולה להביא את האדם לדרגות רוחניות גבוהות

המשנה אומרת (סוכה ג, ט) אמר רבי עקיבא צופה הייתי ברכבן גמליאל וברבי יהושע, נשכל העם היו מנענעים את לולביהן, והן לא נענעו אלא באנא ה' הושיעה נא. חשבנו להקשות ולומר מה פירוש הדברים של רבי עקיבא ומה פירוש הלשון צופה הייתי למה אמר דוקא את זה ולא משהו אחר?

אלא חשבנו לומר יסוד גדול, הגמרא אומרת (סוכה נג.) אמר ר' יהושע בן חנניה כשהיינו שמחים שמחת בית השואבה, לא ראינו שינה בעינינו. אז חשבנו להקשות ולומר או שישן או שלא ישן, מה הפירוש לא ראינו שינה בעינינו?

אז אפשר לפרש ולומר כך יש שני סוגים של אדם ישן, יש אדם ששוכב על המיטה וישן ויש אדם שמתבטל ולא עושה כלום, הוא נחשב כמו ישן. אם כך אמר רבי יהושע בן חנניה מעולם בשמחת בית השואבה לא עלתה שינה בעינינו, לא היינו רגועים רגע אחד ולא מתבטלים רגע אחד אלא כל הזמן היו מחיל אל חיל בקדושה וטהרה.

ידוע שאת הכוח של רוח הקודש הצדיקים היו שואבים משמחת בית השואבה, וכך אומרת הגמרא בירושלמי (סוכה פ"ה, ה"א) יונה בן אמיתי מעולי רגלים היה ונכנס לשמחת בית השואבה ושרת עליו רוח הקודש. הנביא יונה לא היה עם מעלות מיוחדות שבזכותן זכה לרוח הקודש, אלא רק משמחת בית השואבה שהיה בבית המקדש רוקד ושמח שמחה גדולה, משם שאב וינק כוחות להגיע לרוח הקודש.

על פי זה אפשר לפרש על רבי יהושע ורבן גמליאל, רבי יהושע ורבן גמליאל לא היו בזמן של רבי עקיבא, הם היו לפניו בזמן בית המקדש ורבי עקיבא היה בסוף החורבן כבר אחרי שנחרב בית המקדש. אם כך אומר רבי עקיבא צופה הייתי, בזמן שמחת בית השואבה כשהייתי שמח שמחה גדולה, צפיתי ברוח הקודש איך שרבן גמליאל ורבי יהושע היו מנענעין בלולב ובאתרוג רק באנא השם הושיעה נא. מי שיודע לינוק מהקדושה והשמחה של בית השואבה יכול להשיג בזה רוח הקודש.

זהו יסוד גדול אדם שיושב במקום של מושב ליצים הוא יורד ברוחניות, אדם יכול להיות בקדושה גדולה אבל הוא יושב ליד אדם שהראש שלו מלא בש"טויות, הוא מפיל אותו ברוחניות. מחשבות הן כמו ציפורים, כאשר שני אנשים יושבים ולאחד יש מחשבות קדושות גם אם הוא לא יגיד את המחשבות שלו, המחשבות הן כמו ציפור שעפות מגינה לגינה. יושב אדם לא טוב עם מח"שבות שליליות ומטמא את העינים שלו בדברים רעים, המחשבות שלו כמו ציפור עפות לגינה שלך ולגינות אחרות, מראש לראש.

לכן אומרים חז"ל (אבות א, ז) הרחק משכנ רע, ואל תתחבר לרשע. מתי שאדם נמצא במקום שיש בו קלות ראש, מקום שיש בו ליצנות הוא מפיל כל חלקה טובה. אותו דבר סוכה להבדיל, סוכה היא צלא דמהימנותא מקום של קדושה, מתי שהאדם נכנס לסוכה בקדושה וטהרה ועובד על עצמו בקדושה גדולה הוא יכול לעלות ולהגיע לדרגות הגבוהות והקדושות ביותר.

בזמן רבי עקיבא כבר לא היה את בית המקדש, בית המקדש חרב, אבל בשמחת בית השואבה הוא היה שמח שמחה אמיתית בקדושה וטהרה, נקייה לשם שמיים ובזכות זה זכה לצופה הייתי ברבי יהושע ורבן גמליאל, לצפות ברוח הקודש איך היו מנענעים את הלולב והאתרוג.

אדם יכול לשבת בסוכות בקדושה גדולה ולינוק רוח הקודש, יונה בן אמיתי זכה לרוח הקודש מחג סוכות. אדם מהשמחה של החג "ושמחת בכתבך אתה ובנך וביתך ועבדך ואמתך והלוי והגר והיתום והאלמנה אשר בשעריך" (דברים טו, יד) שנאמר ג' פעמים על חג הסוכות, כנגד ג' האבות וכנגד ג' הדפנות בסוכה. כך אדם יכול לינוק מחג זה שמחה לכל השנה כולה, כמו החתן והכלה בשבוע של השבע ברכות אם הם שמחים אז הם שמחים כל החיים כולם, ולכן המצוה לשמח את החתן והכלה כי הם יונקים את השמחה לכל החיים כולם, כך גם חג סוכות בשבעה ימים אם האדם שמח בהם בשלימות, הוא יונק שמחה לכל השנה כולה שיהיה שמח.

**מחפשים ישועות בחיים?
בואו זכו את הרבים!**

להזמנת הקונטרסים על פרשיות השבוע:
*8260 | 052-5106510

ספר דברים
הדרך הבטוחה לישועה

צוות עשיה רבני רציני העניק חקיקת האדו"ר רבני יאשיהו יוסף פינטו שליט"א
מוקד ארצי *8260

ישתדל האדם ללמוד בליל ראשון של סוכות פרק רביעי ממסכת קידושין, ובליל שני פרק חמישי של זבחים, ובליל שלישי פרק שישי ממסכת חולין, ובליל רביעי פרק חמישי ממסכת אבות, ובליל חמישי פרק חמישי ממסכת מדות, ובליל שישי פרק שישי ממסכת סוכה, ובליל שבת פרק שני ממסכת תענית.

הלומד זוהר הקדוש בסוכה זוכה לישועות גדולות.

רבי יוסף חיים, "הבן איש חי"

לך תלוונות עלי, עכשיו לא יכולה להיות לך אף תלוונה. לפעמים בחיים האדם צריך להיות חכם, יש דברים שאם תעמיד אותם ותגיד כך ותגיד כך, יעשו מה שאתה אומר, אבל אחרי כן יהיו עליך טענות כל הזמן. מתי שתתן לאדם לראות ולהרגיש שהמעשים שלו עשו טעות, שהדרכים שלו היו לא טובים, כבר לא יהיו לו טענות מה לטעון, הוא יבין לבד מעצמו, שהוא עשה לעצמו את כל הרע, והוא עשה לעצמו את כל הבעיות, והוא עשה לעצמו את הדברים הלא נוחים, ואת הדברים הלא טובים שקרו לו.

לכן אדם צריך בחוכמה לנהוג בחיים שלו, אדם צריך לעשות כל הדברים שלו סוף מעשה במחשבה תחילה, מתי שאדם נוהג את החיים שלו בחוכמה ובתבונה, וחושב מה שאומר, וחושב מה שעושה, עושה את הדברים בחוכמה גדולה, אז הקב"ה גם עוזר לו ולא באה תקלה על ידו.

ה"בן איש חי" אומר מעשה שיש בו מוסר גדול, אומר הבן איש חי, היה איש חכם, איש טוב מאד, שהיתה לו אשה צדקת גדולה, ואשה טובה ביותר. ואותו אדם הלך יום אחד לאחד החברים שלו, שהיה איש קשה ואיש גברא אלימא, איש קשה מאד, הלך לאכול אצלו בבית. אותו אדם שהיה איש קשה ולא היה ישר, נתן לחבר שלו הטוב לשתות יין, החבר הטוב השתכר. בתוך השכרות אותו אדם אמר לו, יש לי בת, תתחתן איתה. אותו אדם היה שיכור והסכים, אמר, טוב, אני אתחתן עם בתך. אמר לו, תשבע לי. נשבע לו, נשבע לו שיקח את הבת שלו אשה שניה שלו.

כשהתעורר מהשכרות שלו, הבין שהוא עשה נדר ושבעה לאותו אדם להתחתן עם בתו, מה יעשה, אשתו צדקת, אשתו טובה מאד, איך יאמר לה, מה יאמר לה, שהוא עשה נדר לאדם להתחתן עם בתו, והיא כל כך טובה, מה יגיד לה, איך יגיד לה. הוא בא לבית בצער גדול ועצוב, אבל אמר לעצמו, אני אגלה לאשתי את כל האמת ואני לא אסתיר כלום. אני אומר את כל האמת ואני לא אסתיר דברים בליבי. נכנס לאשתו ואמר לאשתו, הייתי אצל פלוני שהוא גברא אלימא, אדם רע, אדם קשה ועשיתי לו נדר להתחתן עם ביתו, מה אני אעשה. מיד אשתו עמדה ואמרה, עשית דבר טוב, אתה צדיק, אני מרשה לך להתחתן, אין לי אף צער, אין לי כלום בליבי עליך, תתחתן איתה.

אותו אדם לא האמין. אמרה לו אשתו, בכדי לא להפריע לך לחתונה, אני הולכת היום, ערב ראש חודש, אני אחזור בעוד חודש בערב ראש חודש לפה אחרי שהתחתנת. אותו אדם לא האמין, אבל אמר, הנה אשתי צדיקה מבינה, הכל טוב מאד. רק אשתו אמרה לו דבר אחד, חודש ימים אל תבוא לבית אבי, תשאר פה חודש, תתחתן, אני אבוא לפה בחודש הבא, ואני אבוא לבית, הכל כרגיל, והאשה הזאת, היא תהיה חלק מהמשפחה שלנו, חלק מאתנו, הכל בשמחה וטוב.

שמח אותו אדם שמחה גדולה, הלך לאבא של האשה שנתן לו נדר שיתחן תן עם ביתו ואמר לו, עכשיו נתחתן, הכל הסתדר, הכל טוב מאד. אותו אדם שמח, עשו מסיבה גדולה ביותר בבית שלו, סעודה גדולה, מסיבה גדולה, חתונה, קידש אותה בשמחה גדולה. בלילה היא באה לחדר, הוא מתחיל לדבר איתה, הוא רואה שאין לה דעת בראש, הוא מדבר אתה כך, היא עונה לו כך, אומר לה כך, עונה לו כך. אותו אדם הצטער צער גדול ביותר, אותו אדם אמר בלבו, אשתי צדיקה, אשתי חכמה, אשתי טובה והתחתנתי עם אשה שהיא קשה ביותר, אין לה דעת בראש, בהמה בצורת אדם, אין לה דעת בראש, אי אפשר אף דבר, אין לה דעת, אין לה כלום בראשה. הצטער, אבל אמר בראשו, אולי התחתנתי עם אשה שאין לה דעת, אבל אולי היא תהיה כחמור למשא בבית, תנקה את הבית, תסדר את הבית, אולי בשביל זה זה טוב. ישבו, התחיל לדבר איתה, אמר לה להביא לו מים לשתות, אמרה קשה, תשלח מישהו אחר. הוא ראה שזו בעיה גדולה ביותר. למחרת בבוקר הלך לאנשים, אמר להם, תיקחו כסף, כל סכום שבעולם ותגידו לאביה, שפחד ממנו, שיקח את בתו. נתן לה גט, הפסיד את רוב כספו, העיקר להיפטר, לא להיות עם אותה אשה.

הוא לא הבין למה אשתו ככה הסכימה, חיכה שיעבור החודש, שאשתו תחזור לבית, אשתו חזרה לבית, הוא היה בצער גדול, קבל אותה בשמחה גדולה, אמר לה, תסבירי לי למה ככה עשית. אמרה לו אשתו, אם הייתי צועקת ואומרת לך למה עשית את זה, אז היית משלם את הכסף ומתגרש ופודה את עצמך ממנה בכסף, אבל כל החיים היית אומר לי, כמה כסף הפסדתי, כל פעם היית מתלונן למה עשית כך, למה עשית כך, הייתי יכול לעשות כך, למה כך, כל הזמן היה לך תלוונות בליבך.

עכשיו שנתתי לך להתחתן, ונתתי לך הכל, ואתה ראית מה זה, ואתה הפסדת את הכסף, ואתה שילמת את הכסף, ואתה לא יכול לבוא אלי בטענה אף פעם, ואתה לא יכול לטעון כנגדי כלום, אז זה הטוב ביותר, שאתה לא יכול לטעון כנגדי כלום ואז החיים בינינו ישארו כל הזמן הטובים ביותר. אבל, אם הייתי צועקת ואומרת לך, למה עשית כך ולמה עשית כך, כל החיים היו

מדיא הוא דבי שמעון
למסוד עליו בשעת הדחק

הזרמנות הר פנמיות
להנצחת שמות במהדורה
החדשה והמהודרת של ספרי
לימוד הזוהר היומי

ניתן להנציח שמות
להצלחה, ישועה ופרנסה
או להנציח את שמות
הנפטרים לעילוי נשמתם

ולזכות בשותפות של
נשורות אלפי סימני
הזוהר הקדוש

להנצחת הזוהר היומי
או הנצחת חודש לימוד מלא
במהדורת הזוהר היומי שתהולק בעשרות אלפי עותקים

התקשרו למוקד הזוהר בטלפון 9260*